

никакво внимание отъ изследвачитѣ на доосвободителната епоха. Но заслугата имъ къмъ българската православна църква ще се оцени по достойнство, само ако се вземе подъ внимание обстановката, при която сж работили тѣ, моралнитѣ сили и срѣдства, които сж дали за изграждането на църковното пѣние, и съкровището, което сж ни оставили съ написанитѣ отъ тѣхъ духовно музикални творби. За тѣзи забравени и скромни дейци, които въ сжщностъ допринесоха твърде много за разгарянето и пламването до размѣри на голѣмъ пожаръ хвърлената отъ хилендарския монахъ Паисий искра чрезъ сладкогласното църковно-славянско пѣние и разпространенитѣ по всички български църкви музиковийски творби — нѣща, които най-много сж въодушевявали жадуващитѣ за духовна и църковна свобода българи презъ онова време — ние не сме направили нищо за изследване на тѣхния животъ и тѣхнитѣ дѣла, за да види нашето поколѣние че и презъ срѣдновѣковието и доосвободителната епоха нашето племе е излжчвало отъ своята срѣда личности не само въ научното поле, но и въ областта на музикалното изкуство.

Единъ отъ тѣзи забравени дейци, който съ своята музикална дейностъ и съ оставенитѣ на поколѣннията духовно-музикални творби създаде цѣла епоха за нашето православно-църковно пѣние, е Хаджи Ангелъ Ивановъ Севлиевецъ. Вече 60 години се изминаха, откакто България живѣе свободенъ животъ и чудно е какъ до сега не сж изтъкнати заслугитѣ на тоя прочутъ родолюбецъ. Може-би неговитѣ съвременници-музиколози пѣкъ и по-сетнешнитѣ такива, сж мислили, че неговитѣ заслуги не сж тѣй значителни, понеже творбитѣ, които ни е оставилъ той, сж повечето преводни отъ грѣцки оригинали. Но трѣбваше да изминатъ 90 години отъ първото му напечатано въ Цариградъ творение и да се сравнятъ произведенията му съ всички други псалтикийни книги, излѣзли отъ печатъ следъ него до сега, за да се убедимъ, че Хаджи Ангелъ Ивановъ е основателтъ на българското псалтикийно църковно пѣние и че неговитѣ последователи, които сж издавали свои псалтикии, сж се ползували почти буквално отъ произведенията му.

Като най-значителенъ отъ всички произведения на хаджи Ангела Севлиеца, безъ съмнение, е първиятъ му томъ, който върху първата страница съдържа следното пояснение: „Ковчегъ цвѣтособранія, съдържащъ всю церковною единопѣтнующу службу: вечерни, утрени, великаго поста, свѣтлоноснаго възкресения, литургии съ нѣколко сладкогласни ирмоси въ края. Сочинено на гречески отъ разни изкусни пѣвци, а преведено по новата метода на музиката внимателно управено и наредено отъ приснопамятнитѣ учители и изобретатели на речената метода: Григория, Протопсалта великия Христови църкви, и Хурмузия книгохранителя. Нинѣ же преведесе на славянскій езикъ, обогатено съ разни приложения и раздѣ-